

[NKJV \(English\)](#) This file contains a blank for each word of each verse except for the most frequently used words.

[RVR1995 \(Español\)](#) Este archivo contiene un espacio para cada palabra de cada versículo excepto para las palabras más utilizadas.

[LSG \(Français\)](#) Ce fichier contient un blanc pour chaque mot de chaque verset à l'exception des mots les plus fréquemment utilisés.

[Textus Receptus Stephanus 1550 \(Greek\)](#) This file contains a blank for each Greek word of each verse except for the most frequently used words.

NKJV

Mark 04:01 And again He began to teach by the sea. And a great multitude was gathered to Him, so that He got into a boat and sat in it on the sea; and the whole multitude was on the land facing the sea.

Mark 04:02 Then He taught them many things by parables, and said to them in His teaching:

Mark 04:03 "Listen! Behold, a sower went out to sow.

Mark 04:04 And it happened, as he sowed, that some seed fell by the wayside; and the birds of the air came and devoured it.

Mark 04:05 Some fell on stony ground, where it did not have much earth; and immediately it sprang up because it had no depth of earth.

Mark 04:06 But when the sun was up it was scorched, and because it had no root it withered away.

Mark 04:07 And some seed fell among thorns; and the thorns grew up and choked it, and it yielded no crop.

Mark 04:08 But other seed fell on good ground and yielded a crop that sprang up, increased and produced: some thirtyfold, some sixty, and some a hundred."

Mark 04:09 And He said to them, "He who has ears to hear, let him hear!"

Mark 04:10 But when He was alone, those around Him with the twelve asked Him about the parable.

Mark 04:11 And He said to them, "To you it has been given to know the mystery of the kingdom of God; but to those who are outside, all things come in parables,

Mark 04:12 so that 'Seeing they may see and not perceive, And hearing they may hear and not understand; Lest they should turn, And their sins be forgiven them.' "

Mark 04:13 And He said to them, "Do you not understand this parable? How then will you understand all the parables?

Mark 04:14 The sower sows the word.

Mark 04:15 And these are the ones by the wayside where the word is sown. When they hear, Satan comes immediately and takes away the word that was sown in their hearts.

Mark 04:16 These likewise are the ones sown on stony ground who, when they hear the word, immediately receive it with gladness;

Mark 04:17 and they have no root in themselves, and so endure only for a time. Afterward, when tribulation or persecution arises for the word's sake, immediately they stumble.

Mark 04:18 Now these are the ones sown among thorns; they are the ones who hear the word,

Mark 04:19 and the cares of this world, the deceitfulness of riches, and the desires for other things entering in choke the word, and it becomes unfruitful.

Mark 04:20 But these are the ones sown on good ground, those who hear the word, accept it, and bear fruit: some thirtyfold, some sixty, and some a hundred."

Mark 04:21 Also He said to them, "Is a lamp brought to be put under a basket or under a bed? Is it not to be set on a lampstand?

Mark 04:22 For there is nothing hidden which will not be revealed, nor has anything been kept secret but that it should come to light.

Mark 04:23 If anyone has ears to hear, let him hear."

Mark 04:24 Then He said to them, "Take heed what you hear. With the same measure you use, it will be measured to you; and to you who hear, more will be given.

Mark 04:25 For whoever has, to him more will be given; but whoever does not have, even what he has will be taken away from him."

Mark 04:26 And He said, "The kingdom of God is as if a man should scatter seed on the ground,

Mark 04:27 and should sleep by night and rise by day, and the seed should sprout and grow, he himself does not know how.

Mark 04:28 For the earth yields crops by itself: first the blade, then the head, after that the full grain in the head.

Mark 04:29 But when the grain ripens, immediately he puts in the sickle, because the harvest has come."

Mark 04:30 Then He said, "To what shall we liken the kingdom of God? Or with what parable shall we picture it?

Mark 04:31 It is like a mustard seed which, when it is sown on the ground, is smaller than all the seeds on earth;

Mark 04:32 but when it is sown, it grows up and becomes greater than all herbs, and shoots out large branches, so that the birds of the air may nest under its shade."

Mark 04:33 And with many such parables He spoke the word to them as they were able to hear it.

Mark 04:34 But without a parable He did not speak to them. And when they were alone, He explained all things to His disciples.

Mark 04:35 On the same day, when evening had come, He said to them, "Let us cross over to the other side."

Mark 04:36 Now when they had left the multitude, they took Him along in the boat as He was. And other little boats were also with Him.

Mark 04:37 And a great windstorm arose, and the waves beat into the boat, so that it was already filling.

Mark 04:38 But He was in the stern, asleep on a pillow. And they awoke Him and said to Him, "Teacher, do You not care that we are perishing?"

Mark 04:39 Then He arose and rebuked the wind, and said to the sea, "Peace, be still!" And the wind ceased and there was a great calm.

Mark 04:40 But He said to them, "Why are you so fearful? How is it that you have no faith?"

Mark 04:41 And they feared exceedingly, and said to one another, "Who can this be, that even the wind and the sea obey Him!"

Mark 05:01 Then they came to the other side of the sea, to the country of the Gadarenes.

Mark 05:02 And when He had come out of the boat, immediately there met Him out of the tombs a man with an unclean spirit,

Mark 05:03 who had his dwelling among the tombs; and no one could bind him, not even with chains,

Mark 05:04 because he had often been bound with shackles and chains. And the chains had been pulled apart by him, and the shackles broken in pieces; neither could anyone tame him.

Mark 05:05 And always, night and day, he was in the mountains and in the tombs, crying out and cutting himself with stones.

Mark 05:06 When he saw Jesus from afar, he ran and worshiped Him.

Mark 05:07 And he cried out with a loud voice and said, "What have I to do with You, Jesus, Son of the Most High God? I implore You by God that You do not torment me."

Mark 05:08 For He said to him, "Come out of the man, unclean spirit!"

Mark 05:09 Then He asked him, "What is your name?" And he answered, saying, "My name is Legion; for we are many."

Mark 05:10 Also he begged Him earnestly that He would not send them out of the country.

Mark 05:11 Now a large herd of swine was feeding there near the mountains.

Mark 05:12 So all the demons begged Him, saying, "Send us to the swine, that we may enter them."

Mark 05:13 And at once Jesus gave them permission. Then the unclean spirits went out and entered the swine (there were about two thousand); and the herd ran violently down the steep place into the sea, and drowned in the sea.

Mark 05:14 So those who fed the swine fled, and they told it in the city and in the country. And they went out to see what it was that had happened.

Mark 05:15 Then they came to Jesus, and saw the one who had been demon-possessed and had the legion, sitting and clothed and in his right mind. And they were afraid.

Mark 05:16 And those who saw it told them how it happened to him who had been demon-possessed, and about the swine.

Mark 05:17 Then they began to plead with Him to depart from their region.

Mark 05:18 And when He got into the boat, he who had been demon-possessed begged Him that he might be with Him.

Mark 05:19 However, Jesus did not permit him, but said to him, "Go home to your friends, and tell them what great things the Lord has done for you, and how He has had compassion on you."

Mark 05:20 And he departed and began to proclaim in Decapolis all that Jesus had done for him; and all marveled.

Mark 05:21 Now when Jesus had crossed over again by boat to the other side, a great multitude gathered to Him; and He was by the sea.

Mark 05:22 And behold, one of the rulers of the synagogue came, Jairus by name. And when he saw Him, he fell at His feet

Mark 05:23 and begged Him earnestly, saying, "My little daughter lies at the point of death. Come and lay Your hands on her, that she may be healed, and she will live."

Mark 05:24 So Jesus went with him, and a great multitude followed Him and thronged Him.

Mark 05:25 Now a certain woman had a flow of blood for twelve years,

Mark 05:26 and had suffered many things from many physicians. She had spent all that she had and was no better, but rather grew worse.

Mark 05:27 When she heard about Jesus, she came behind Him in the crowd and touched His garment.

Mark 05:28 For she said, "If only I may touch His clothes, I shall be made well."

Mark 05:29 Immediately the fountain of her blood was dried up, and she felt in her body that she was healed of the affliction.

Mark 05:30 And Jesus, immediately knowing in Himself that power had gone out of Him, turned around in the crowd and said, "Who touched My clothes?"

Mark 05:31 But His disciples said to Him, "You see the multitude thronging You, and You say, 'Who touched Me?' "

Mark 05:32 And He looked around to see her who had done this thing.

Mark 05:33 But the woman, fearing and trembling, knowing what had happened to her, came and fell down before Him and told Him the whole truth.

Mark 05:34 And He said to her, "Daughter, your faith has made you well. Go in peace, and be healed of your affliction."

Mark 05:35 While He was still speaking, some came from the ruler of the synagogue's house who said, "Your daughter is dead. Why trouble the Teacher any further?"

Mark 05:36 As soon as Jesus heard the word that was spoken, He said to the ruler of the synagogue, "Do not be afraid; only believe."

Mark 05:37 And He permitted no one to follow Him except Peter, James, and John the brother of James.

Mark 05:38 Then He came to the house of the ruler of the synagogue, and saw a tumult and those who wept and wailed loudly.

Mark 05:39 When He came in, He said to them, "Why make this commotion and weep? The child is not dead, but sleeping."

Mark 05:40 And they ridiculed Him. But when He had put them all outside, He took the father and the mother of the child, and those who were with Him, and entered where the child was lying.

Mark 05:41 Then He took the child by the hand, and said to her, "Talitha, cumi," which is translated, "Little girl, I say to you, arise."

Mark 05:42 Immediately the girl arose and walked, for she was twelve years of age. And they were overcome with great amazement.

Mark 05:43 But He commanded them strictly that no one should know it, and said that something should be given her to eat.

Mark 06:01 Then He went out from there and came to His own country, and His disciples followed Him.

Mark 06:02 And when the Sabbath had come, He began to teach in the synagogue. And many hearing Him were astonished, saying, "Where did this Man get these things? And what wisdom is this which is given to Him, that such mighty works are performed by His hands!"

Mark 06:03 Is this not the carpenter, the Son of Mary, and brother of James, Joses, Judas, and Simon? And are not His sisters here with us?" So they were offended at Him.

Mark 06:04 But Jesus said to them, "A prophet is not without honor except in his own country, among his own relatives, and in his own house."

Mark 06:05 Now He could do no mighty work there, except that He laid His hands on a few sick people and healed them.

Mark 06:06 And He marveled because of their unbelief. Then He went about the villages in a circuit, teaching.

Mark 06:07 And He called the twelve to Himself, and began to send them out two by two, and gave them power over unclean spirits.

Mark 06:08 He commanded them to take nothing for the journey except a staff—no bag, no bread, no copper in their money belts—

Mark 06:09 but to wear sandals, and not to put on two tunics.

Mark 06:10 Also He said to them, "In whatever place you enter a house, stay there till you depart from that place.

Mark 06:11 And whoever will not receive you nor hear you, when you depart from there, shake off the dust under your feet as a testimony against them. Assuredly, I say to you, it will be more tolerable for Sodom and Gomorrah in the day of judgment than for that city!"

Mark 06:12 So they went out and preached that people should repent.

Mark 06:13 And they cast out many demons, and anointed with oil many who were sick, and healed them.

Mark 06:14 Now King Herod heard of Him, for His name had become well known. And he said, "John the Baptist is risen from the dead, and therefore these powers are at work in him."

Mark 06:15 Others said, "It is Elijah." And others said, "It is the Prophet, or like one of the prophets."

Mark 06:16 But when Herod heard, he said, "This is John, whom I beheaded; he has been raised from the dead!"

Mark 06:17 For Herod himself had sent and laid hold of John, and bound him in prison for the sake of Herodias, his brother Philip's wife; for he had married her.

Mark 06:18 Because John had said to Herod, "It is not lawful for you to have your brother's wife."

Mark 06:19 Therefore Herodias held it against him and wanted to kill him, but she could not;

Mark 06:20 for Herod feared John, knowing that he was a just and holy man, and he protected him. And when he heard him, he did many things, and heard him gladly.

Mark 06:21 Then an opportune day came when Herod on his birthday gave a feast for his nobles, the high officers, and the chief men of Galilee.

Mark 06:22 And when Herodias' daughter herself came in and danced, and pleased Herod and those who sat with him, the king said to the girl, "Ask me whatever you want, and I will give it to you."

Mark 06:23 He also swore to her, "Whatever you ask me, I will give you, up to half my kingdom."

Mark 06:24 So she went out and said to her mother, "What shall I ask?" And she said, "The head of John the Baptist!"

Mark 06:25 Immediately she came in with haste to the king and asked, saying, "I want you to give me at once the head of John the Baptist on a platter."

Mark 06:26 And the king was exceedingly sorry; yet, because of the oaths and because of those who sat with him, he did not want to refuse her.

Mark 06:27 Immediately the king sent an executioner and commanded his head to be brought. And he went and beheaded him in prison,

Mark 06:28 brought his head on a platter, and gave it to the girl; and the girl gave it to her mother.

Mark 06:29 When his disciples heard of it, they came and took away his corpse and laid it in a tomb.

Mark 06:30 Then the apostles gathered to Jesus and told Him all things, both what they had done and what they had taught.

Mark 06:31 And He said to them, "Come aside by yourselves to a deserted place and rest a while." For there were many coming and going, and they did not even have time to eat.

Mark 06:32 So they departed to a deserted place in the boat by themselves.

Mark 06:33 But the multitudes saw them departing, and many knew Him and ran there on foot from all the cities. They arrived before them and came together to Him.

Mark 06:34 And Jesus, when He came out, saw a great multitude and was moved with compassion for them, because they were like sheep not having a shepherd. So He began to teach them many things.

Mark 06:35 When the day was now far spent, His disciples came to Him and said, "This is a deserted place, and already the hour is late.

Mark 06:36 Send them away, that they may go into the surrounding country and villages and buy themselves bread; for they have nothing to eat."

Mark 06:37 But He answered and said to them, "You give them something to eat." And they said to Him, "Shall we go and buy two hundred denarii worth of bread and give them something to eat?"

Mark 06:38 But He said to them, "How many loaves do you have? Go and see." And when they found out they said, "Five, and two fish."

Mark 06:39 Then He commanded them to make them all sit down in groups on the green grass.

Mark 06:40 So they sat down in ranks, in hundreds and in fifties.

Mark 06:41 And when He had taken the five loaves and the two fish, He looked up to heaven, blessed and broke the loaves, and gave them to His disciples to set before them; and the two fish He divided among them all.

Mark 06:42 So they all ate and were filled.

Mark 06:43 And they took up twelve baskets full of fragments and of the fish.

Mark 06:44 Now those who had eaten the loaves were about five thousand men.

Mark 06:45 Immediately He made His disciples get into the boat and go before Him to the other side, to Bethsaida, while He sent the multitude away.

Mark 06:46 And when He had sent them away, He departed to the mountain to pray.

Mark 06:47 Now when evening came, the boat was in the middle of the sea; and He was alone on the land.

Mark 06:48 Then He saw them straining at rowing, for the wind was against them. Now about the fourth watch of the night He came to them, walking on the sea, and would have passed them by.

Mark 06:49 And when they saw Him walking on the sea, they supposed it was a ghost, and cried out;

Mark 06:50 for they all saw Him and were troubled. But immediately He talked with them and said to them, "Be of good cheer! It is I; do not be afraid."

Mark 06:51 Then He went up into the boat to them, and the wind ceased. And they were greatly amazed in themselves beyond measure, and marveled.

Mark 06:52 For they had not understood about the loaves, because their heart was hardened.

Mark 06:53 When they had crossed over, they came to the land of Gennesaret and anchored there.

Mark 06:54 And when they came out of the boat, immediately the people recognized Him,

Mark 06:55 ran through that whole surrounding region, and began to carry about on beds those who were sick to wherever they heard He was.

Mark 06:56 Wherever He entered, into villages, cities, or the country, they laid the sick in the marketplaces, and begged Him that they might just touch the hem of His garment. And as many as touched Him were made well.

1John 03:01 Behold what manner of love the Father has bestowed on us, that we should be called children of God! Therefore the world does not know us, because it did not know Him.

1John 03:02 Beloved, now we are children of God; and it has not yet been revealed what we shall be, but we know that when He is revealed, we shall be like Him, for we shall see Him as He is.

1John 03:03 And everyone who has this hope in Him purifies himself, just as He is pure.

1John 03:04 Whoever commits sin also commits lawlessness, and sin is lawlessness.

1John 03:05 And you know that He was manifested to take away our sins, and in Him there is no sin.

1John 03:06 Whoever abides in Him does not sin. Whoever sins has neither seen Him nor known Him.

1John 03:07 Little children, let no one deceive you. He who practices righteousness is righteous, just as He is righteous.

1John 03:08 He who sins is of the devil, for the devil has sinned from the beginning. For this purpose the Son of God was manifested, that He might destroy the works of the devil.

1John 03:09 Whoever has been born of God does not sin, for His seed remains in him; and he cannot sin, because he has been born of God.

1John 03:10 In this the children of God and the children of the devil are manifest: Whoever does not practice righteousness is not of God, nor is he who does not love his brother.

1John 03:11 For this is the message that you heard from the beginning, that we should love one another,

- 1John 03:12** not as Cain who was of the wicked one and murdered his brother.
And why did he murder him? Because his works were evil and his brother's righteous.
- 1John 03:13** Do not marvel, my brethren, if the world hates you.
- 1John 03:14** We know that we have passed from death to life, because we love the brethren. He who does not love his brother abides in death.
- 1John 03:15** Whoever hates his brother is a murderer, and you know that no murderer has eternal life abiding in him.
- 1John 03:16** By this we know love, because He laid down His life for us. And we also ought to lay down our lives for the brethren.
- 1John 03:17** But whoever has this world's goods, and sees his brother in need, and shuts up his heart from him, how does the love of God abide in him?
- 1John 03:18** My little children, let us not love in word or in tongue, but in deed and in truth.
- 1John 03:19** And by this we know that we are of the truth, and shall assure our hearts before Him.
- 1John 03:20** For if our heart condemns us, God is greater than our heart, and knows all things.
- 1John 03:21** Beloved, if our heart does not condemn us, we have confidence toward God.
- 1John 03:22** And whatever we ask we receive from Him, because we keep His commandments and do those things that are pleasing in His sight.
- 1John 03:23** And this is His commandment: that we should believe on the name of His Son Jesus Christ and love one another, as He gave us commandment.
- 1John 03:24** Now he who keeps His commandments abides in Him, and He in him. And by this we know that He abides in us, by the Spirit whom He has given us.

RVR1995

Marcos 04:01 Otra vez comenzó Jesús a enseñar junto al mar. Y se reunió alrededor de él tanta gente, que subió a una barca que estaba en el mar, y se sentó; mientras, la gente se quedaba en la orilla.

Marcos 04:02 Entonces les enseñaba por medio de parábolas muchas cosas. Les decía en su enseñanza:

Marcos 04:03 -Oíd: El sembrador salió a sembrar;

Marcos 04:04 y, al sembrar, aconteció que una parte cayó junto al camino, y vinieron las aves del cielo y se la comieron.

Marcos 04:05 Otra parte cayó en pedregales, donde no había mucha tierra, y brotó pronto, porque la tierra no era profunda;

Marcos 04:06 pero cuando salió el sol se quemó, y como no tenía raíz, se secó.

Marcos 04:07 Otra parte cayó entre espinos; y los espinos crecieron y la ahogaron, y no dio fruto.

Marcos 04:08 Pero otra parte cayó en buena tierra, y dio fruto, pues brotó, creció y produjo a treinta, a sesenta y a ciento por uno.

Marcos 04:09 Entonces añadió: -El que tiene oídos para oír, oiga.

Marcos 04:10 Cuando quedó solo, los que estaban cerca de él con los doce le preguntaron sobre la parábola.

Marcos 04:11 Y les dijo: -A vosotros os es dado saber el misterio del reino de Dios; pero a los que están fuera, por parábolas todas las cosas,

Marcos 04:12 para que viendo, vean y no perciban; y oyendo, oigan y no entiendan; para que no se conviertan y les sean perdonados los pecados.

Marcos 04:13 Y les dijo: -¿No entendéis esta parábola? ¿Cómo, pues, entenderéis todas las parábolas?

Marcos 04:14 El sembrador es el que siembra la palabra.

Marcos 04:15 Los de junto al camino son aquellos en quienes se siembra la palabra, pero después que la oyen viene Satanás y quita la palabra que se sembró en sus corazones.

Marcos 04:16 De igual modo, los que fueron sembrados en pedregales son los que, al oír la palabra, al momento la reciben con gozo;

Marcos 04:17 pero no tienen raíz en sí y no se mantienen firmes; por eso, cuando viene la tribulación o la persecución por causa de la palabra, tropiezan.

Marcos 04:18 Los que fueron sembrados entre espinos son los que oyen la palabra,

Marcos 04:19 pero los afanes de este siglo, el engaño de las riquezas y las codicias de otras cosas, entran y ahogan la palabra, y la hacen infructuosa.

Marcos 04:20 Y los que fueron sembrados en buena tierra son los que oyen la palabra, la reciben y dan fruto a treinta, a sesenta y a ciento por uno.

Marcos 04:21 También les dijo: -¿Acaso se trae la luz para ponerla debajo de una vasija o debajo de la cama? ¿No es para ponerla en el candelero?

Marcos 04:22 Pues bien, nada hay oculto que no haya de ser manifestado, ni escondido que no haya de salir a luz.

Marcos 04:23 Si alguno tiene oídos para oír, oiga.

Marcos 04:24 Les dijo también: -Prestad atención a lo que oís, porque con la medida con que medís, os será medido, y aun se os añadirá a vosotros los que oís,

Marcos 04:25 porque al que tiene, se le dará; pero al que no tiene, aun lo que tiene se le quitará.

Marcos 04:26 Decía además: «Así es el reino de Dios, como cuando un hombre echa semilla en la tierra.

Marcos 04:27 Duerma y vele, de noche y de día, la semilla brota y crece sin que él sepa cómo,

Marcos 04:28 porque de por sí lleva fruto la tierra: primero hierba, luego espiga, después grano lleno en la espiga;

Marcos 04:29 y cuando el fruto está maduro, en seguida se mete la hoz, porque la siega ha llegado.»

Marcos 04:30 Decía también: «¿A qué compararemos el reino de Dios? ¿Qué parábola nos servirá para representarlo?

Marcos 04:31 Es como el grano de mostaza, que cuando se siembra es la más pequeña de todas las semillas que hay en la tierra,

Marcos 04:32 pero después de sembrado crece y se hace la mayor de todas las hortalizas, y echa grandes ramas, de tal manera que las aves del cielo pueden morar bajo su sombra.»

Marcos 04:33 Con muchas parábolas como éstas les hablaba la palabra, conforme a lo que podían oír.

Marcos 04:34 Y sin parábolas no les hablaba; aunque a sus discípulos se lo explicaba todo en privado.

Marcos 04:35 Aquel día, cuando llegó la noche, les dijo: -Pasemos al otro lado.

Marcos 04:36 Una vez despedida la multitud, se lo llevaron tal como estaba en la barca. También había otras barcas.

Marcos 04:37 Pero se levantó una gran tempestad de viento que echaba las olas en la barca, de tal manera que ya se anegaba.

Marcos 04:38 Él estaba en la popa, durmiendo sobre un cabezal. Lo despertaron y le dijeron: -¡Maestro!, ¿no tienes cuidado que perecemos?

Marcos 04:39 Él, levantándose, reprendió al viento y dijo al mar: -¡Calla, enmudece! Entonces cesó el viento y sobrevino una gran calma.

Marcos 04:40 Y les dijo: -¿Por qué estáis así amedrentados? ¿Cómo no tenéis fe?

Marcos 04:41 Entonces sintieron un gran temor, y se decían el uno al otro: - ¿Quién es éste, que aun el viento y el mar lo obedecen?

Marcos 05:01 Vinieron al otro lado del mar, a la región de los gadarenos.

Marcos 05:02 Cuando salió él de la barca, en seguida vino a su encuentro, de los sepulcros, un hombre con un espíritu impuro

Marcos 05:03 que habitaba en los sepulcros y nadie podía atarlo, ni aun con cadenas.

Marcos 05:04 Muchas veces había sido atado con grillos y cadenas, pero las cadenas habían sido hechas pedazos por él, y desmenuzados los grillos. Nadie lo podía dominar.

Marcos 05:05 Y siempre, de día y de noche, andaba gritando en los montes y en los sepulcros, e hiriéndose con piedras.

Marcos 05:06 Cuando vio, pues, a Jesús de lejos, corrió y se arrodilló ante él.

Marcos 05:07 Y clamando a gran voz, dijo: -¿Qué tienes conmigo, Jesús, Hijo del Dios Altísimo? ¡Te conjuro por Dios que no me atormentes!

Marcos 05:08 (Porque le decía: «Sal de este hombre, espíritu impuro.»)

Marcos 05:09 Jesús le preguntó: -¿Cómo te llamas? Y respondió diciendo: - Legión me llamo, porque somos muchos.

Marcos 05:10 Y le rogaba mucho que no los enviara fuera de aquella región.

Marcos 05:11 Estaba allí cerca del monte un gran hato de cerdos pasciendo.

Marcos 05:12 Y le rogaron todos los demonios, diciendo: -Envíanos a los cerdos para que entremos en ellos.

Marcos 05:13 Jesús, de inmediato, les dio permiso. Y saliendo aquellos espíritus impuros, entraron en los cerdos, los cuales eran como dos mil. El hato se precipitó al mar por un despeñadero, y en el mar se ahogaron.

Marcos 05:14 Los que cuidaban los cerdos huyeron y dieron aviso en la ciudad y en los campos. Y la gente salió a ver qué era aquello que había sucedido.

Marcos 05:15 Llegaron a Jesús y vieron al que había estado atormentado por el demonio, el que había tenido la legión, sentado, vestido y en su juicio cabal; y tuvieron miedo.

Marcos 05:16 Y los que lo habían visto les contaron lo que le había acontecido al que había tenido el demonio, y lo de los cerdos.

Marcos 05:17 Entonces comenzaron a rogarle que se fuera de sus contornos.

Marcos 05:18 Al entrar él en la barca, el que había estado endemoniado le rogaba que lo dejara quedarse con él.

Marcos 05:19 Pero Jesús no se lo permitió, sino que le dijo: -Vete a tu casa, a los tuyos, y cuéntales cuán grandes cosas el Señor ha hecho contigo y cómo ha tenido misericordia de ti.

Marcos 05:20 Él se fue y comenzó a publicar en Decápolis cuán grandes cosas había hecho Jesús con él; y todos se maravillaban.

Marcos 05:21 Al pasar otra vez Jesús en una barca a la otra orilla, se reunió a su alrededor una gran multitud; y él estaba junto al mar.

Marcos 05:22 Y vino un alto dignatario de la sinagoga, llamado Jairo. Al verlo, se postró a sus pies,

Marcos 05:23 y le rogaba mucho, diciendo: -Mi hija está agonizando; ven y pon las manos sobre ella para que sea salva, y viva.

Marcos 05:24 Fue, pues, con él, y lo seguía una gran multitud, y lo apretaban.

Marcos 05:25 Pero una mujer que desde hacía doce años padecía de flujo de sangre,

Marcos 05:26 y había sufrido mucho a manos de muchos médicos, y había gastado todo lo que tenía y de nada le había servido, antes le iba peor,

Marcos 05:27 cuando oyó hablar de Jesús se acercó por detrás entre la multitud y tocó su manto,

Marcos 05:28 porque decía: «Si toco tan sólo su manto, seré salva.»

Marcos 05:29 Inmediatamente la fuente de su sangre se secó, y sintió en el cuerpo que estaba sana de su azote.

Marcos 05:30 Luego Jesús, conociendo en sí mismo el poder que había salido de él, volviéndose a la multitud, preguntó: -¿Quién ha tocado mis vestidos?

Marcos 05:31 Sus discípulos le dijeron: -Ves que la multitud te aprieta, y preguntas: "¿Quién me ha tocado?"

Marcos 05:32 Pero él miraba alrededor para ver quién lo había hecho.

Marcos 05:33 Entonces la mujer, temiendo y temblando, sabiendo lo que en ella había sido hecho, vino y se postró delante de él y le dijo toda la verdad.

Marcos 05:34 Él le dijo: -Hija, tu fe te ha salvado. Vete en paz y queda sana de tu enfermedad.

Marcos 05:35 Mientras él aún hablaba, vinieron de casa del alto dignatario de la sinagoga, diciendo: -Tu hija ha muerto, ¿para qué molestas más al Maestro?

Marcos 05:36 Pero Jesús, luego que oyó lo que se decía, dijo al alto dignatario de la sinagoga: -No temas, cree solamente.

Marcos 05:37 Y no permitió que lo siguiera nadie sino Pedro, Jacobo y Juan, hermano de Jacobo.

Marcos 05:38 Vino a casa del alto dignatario de la sinagoga, y vio el alboroto y a los que lloraban y lamentaban mucho.

Marcos 05:39 Entró y les dijo: -¿Por qué alborotáis y lloráis? La niña no está muerta, sino dormida.

Marcos 05:40 Y se burlaban de él. Pero él, echando fuera a todos, tomó al padre y a la madre de la niña, y a los que estaban con él, y entró donde estaba la niña.

Marcos 05:41 Tomó la mano de la niña y le dijo: -¡Talita cumi! (que significa: "Niña, a ti te digo, levántate").

Marcos 05:42 Inmediatamente la niña se levantó y andaba, pues tenía doce años. Y la gente se llenó de asombro.

Marcos 05:43 Pero él les insistió en que nadie lo supiera, y dijo que dieran de comer a la niña.

Marcos 06:01 Salió Jesús de allí y vino a su tierra, y lo seguían sus discípulos.

Marcos 06:02 Cuando llegó el sábado, comenzó a enseñar en la sinagoga; y muchos, oyéndolo, se admiraban y preguntaban: -¿De dónde saca éste estas cosas? ¿Y qué sabiduría es ésta que le es dada, y estos milagros que por sus manos son hechos?

Marcos 06:03 ¿No es éste el carpintero, hijo de María, hermano de Jacobo, de José, de Judas y de Simón? ¿No están también aquí con nosotros sus hermanas? Y se escandalizaban de él.

Marcos 06:04 Pero Jesús les dijo: -No hay profeta sin honra sino en su propia tierra, entre sus parientes y en su casa.

Marcos 06:05 No pudo hacer allí ningún milagro, salvo que sanó a unos pocos enfermos poniendo sobre ellos las manos.

Marcos 06:06 Y estaba asombrado de la incredulidad de ellos. Y recorría las aldeas de alrededor, enseñando.

Marcos 06:07 Después llamó a los doce y comenzó a enviarlos de dos en dos, y les dio autoridad sobre los espíritus impuros.

Marcos 06:08 Les mandó que no llevaran nada para el camino, sino solamente bastón. Ni bolsa, ni pan, ni dinero en el cinto;

Marcos 06:09 sino que calzaran sandalias y no llevaran dos túnicas.

Marcos 06:10 Y añadió: -Dondequiera que entréis en una casa, posad en ella hasta que salgáis de aquel lugar.

Marcos 06:11 Y si en algún lugar no os reciben ni os oyen, salid de allí y sacudid el polvo que está debajo de vuestros pies, para testimonio a ellos. De cierto os digo que en el día del juicio será más tolerable el castigo para los de Sodoma y Gomorra que para aquella ciudad.

Marcos 06:12 Y, saliendo, predicaban que los hombres se arrepintieran.

Marcos 06:13 Y echaban fuera muchos demonios, ungían con aceite a muchos enfermos y los sanaban.

Marcos 06:14 Oyó el rey Herodes la fama de Jesús, porque su nombre se había hecho notorio, y dijo: -Juan el Bautista ha resucitado de los muertos, y por eso actúan en él estos poderes.

Marcos 06:15 Otros decían: «Es Elías.» Y otros: «Es un profeta, como los profetas antiguos.»

Marcos 06:16 Al oír esto, Herodes dijo: -Éste es Juan, el que yo decapité, que ha resucitado de los muertos.

Marcos 06:17 El mismo Herodes había enviado a prender a Juan, y lo había encadenado en la cárcel por causa de Herodías, mujer de Felipe, su hermano, pues la había tomado por mujer,

Marcos 06:18 porque Juan había dicho a Herodes: «No te está permitido tener la mujer de tu hermano.»

Marcos 06:19 Por eso, Herodías lo acechaba y deseaba matarlo; pero no podía,

Marcos 06:20 porque Herodes temía a Juan, sabiendo que era un hombre justo y santo, y lo protegía. Cuando lo oía, se quedaba muy perplejo, pero lo escuchaba de buena gana.

Marcos 06:21 Llegó el día oportuno cuando Herodes, en la fiesta de su cumpleaños, daba una cena a sus príncipes y tribunos y a los altos dignatarios de Galilea.

Marcos 06:22 Entró la hija de Herodías y danzó, y agradó a Herodes y a los que estaban con él a la mesa. El rey entonces dijo a la muchacha: - Pídeme lo que quieras y yo te lo daré.

Marcos 06:23 Y le juró: -Todo lo que me pidas te daré, hasta la mitad de mi reino.

Marcos 06:24 Saliendo ella, dijo a su madre: -¿Qué pediré? Y ésta le dijo: - La cabeza de Juan el Bautista.

Marcos 06:25 Entonces ella entró apresuradamente ante el rey, y pidió diciendo: -Quiero que ahora mismo me des en un plato la cabeza de Juan el Bautista.

Marcos 06:26 El rey se entristeció mucho, pero a causa del juramento y de los que estaban con él a la mesa, no quiso desairarla.

Marcos 06:27 En seguida el rey, enviando a uno de la guardia, mandó que fuera traída la cabeza de Juan.

Marcos 06:28 El guarda fue y lo decapitó en la cárcel, trajo su cabeza en un plato y la dio a la muchacha, y la muchacha la dio a su madre.

Marcos 06:29 Cuando oyeron esto sus discípulos, vinieron y tomaron su cuerpo, y lo pusieron en un sepulcro.

Marcos 06:30 Entonces los apóstoles se reunieron con Jesús y le contaron todo lo que habían hecho y lo que habían enseñado.

Marcos 06:31 Él les dijo: -Venid vosotros aparte, a un lugar desierto, y descansad un poco. (Eran muchos los que iban y venían, de manera que ni aun tenían tiempo para comer.)

Marcos 06:32 Y se fueron solos en una barca a un lugar desierto.

Marcos 06:33 Pero muchos los vieron ir y lo reconocieron; entonces muchos fueron allá a pie desde las ciudades, y llegaron antes que ellos, y se juntaron a él.

Marcos 06:34 Salió Jesús y vio una gran multitud, y tuvo compasión de ellos, porque eran como ovejas que no tenían pastor; y comenzó a enseñarles muchas cosas.

Marcos 06:35 Cuando ya era muy avanzada la hora, sus discípulos se acercaron a él, y le dijeron: -El lugar es desierto y la hora ya muy avanzada.

Marcos 06:36 Despídelos para que vayan a los campos y aldeas de alrededor y compren pan, pues no tienen qué comer.

Marcos 06:37 Respondiendo él, les dijo: -Dadles vosotros de comer. Ellos le dijeron: -¿Quieres que vayamos y compremos pan por doscientos denarios y les demos de comer?

Marcos 06:38 Él les preguntó: -¿Cuántos panes tenéis? Id a ver. Y al saberlo, dijeron: -Cinco, y dos peces.

Marcos 06:39 Entonces les mandó que hicieran recostar a todos por grupos sobre la hierba verde.

Marcos 06:40 Se recostaron por grupos, de ciento en ciento, y de cincuenta en cincuenta.

Marcos 06:41 Entonces tomó los cinco panes y los dos peces y, levantando los ojos al cielo, bendijo, y partió los panes y dio a sus discípulos para que los pusieran delante; también repartió los dos peces entre todos.

Marcos 06:42 Comieron todos y se saciaron.

Marcos 06:43 Y recogieron, de los pedazos y de lo que sobró de los peces, doce cestas llenas.

Marcos 06:44 Los que comieron eran cinco mil hombres.

Marcos 06:45 En seguida hizo a sus discípulos entrar en la barca e ir delante de él a Betsaida, en la otra ribera, entre tanto que él despedía a la multitud.

Marcos 06:46 Y después que los despidió, se fue al monte a orar.

Marcos 06:47 Al llegar la noche, la barca estaba en medio del mar, y él solo en tierra.

Marcos 06:48 Viéndolos remar con gran esfuerzo, porque el viento les era contrario, cerca de la cuarta vigilia de la noche vino a ellos andando sobre el mar, y quería adelantárseles.

Marcos 06:49 Viéndolo ellos andar sobre el mar, pensaron que era un fantasma y gritaron,

Marcos 06:50 porque todos lo veían, y se asustaron. Pero en seguida habló con ellos, y les dijo: -¡Tened ánimo! Soy yo, no temáis.

Marcos 06:51 Subió a la barca con ellos, y se calmó el viento. Ellos se asustaron mucho, y se maravillaban,

Marcos 06:52 pues aún no habían entendido lo de los panes, por cuanto estaban endurecidos sus corazones.

Marcos 06:53 Terminada la travesía, vinieron a tierra de Genesaret y arribaron a la orilla.

Marcos 06:54 Al salir ellos de la barca, en seguida la gente lo reconoció.

Marcos 06:55 Mientras recorrían toda la tierra de alrededor, comenzaron a traer de todas partes enfermos en camillas a donde oían que estaba.

Marcos 06:56 Y dondequiera que entraba, ya fuera en aldeas, en ciudades o en campos, ponían en las calles a los que estaban enfermos y le rogaban que los dejara tocar siquiera el borde de su manto; y todos los que lo tocaban quedaban sanos.

1Juan 03:01 Mirad cuál amor nos ha dado el Padre, para que seamos llamados hijos de Dios; por esto el mundo no nos conoce, porque no lo conoció a él.

1Juan 03:02 Amados, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que hemos de ser; pero sabemos que cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal como él es.

1Juan 03:03 Y todo aquel que tiene esta esperanza en él, se purifica a sí mismo, así como él es puro.

1Juan 03:04 Todo aquel que comete pecado, infringe también la Ley, pues el pecado es infracción de la Ley.

1Juan 03:05 Y sabéis que él apareció para quitar nuestros pecados, y no hay pecado en él.

1Juan 03:06 Todo aquel que permanece en él, no peca. Todo aquel que peca, no lo ha visto ni lo ha conocido.

1Juan 03:07 Hijitos, nadie os engañe; el que hace justicia es justo, como él es justo.

1Juan 03:08 El que practica el pecado es del diablo, porque el diablo peca desde el principio. Para esto apareció el Hijo de Dios, para deshacer las obras del diablo.

1Juan 03:09 Todo aquel que es nacido de Dios no practica el pecado, porque la simiente de Dios permanece en él; y no puede pecar, porque es nacido de Dios.

1Juan 03:10 En esto se manifiestan los hijos de Dios y los hijos del diablo: todo aquel que no hace justicia y que no ama a su hermano, no es de Dios.

1Juan 03:11 Éste es el mensaje que habéis oído desde el principio: que nos amemos unos a otros.

1Juan 03:12 No como Caín, que era del maligno y mató a su hermano. ¿Y por qué causa lo mató? Porque sus obras eran malas y las de su hermano, justas.

1Juan 03:13 Hermanos míos, no os extrañéis si el mundo os odia.

- 1Juan 03:14** Nosotros sabemos que hemos pasado de muerte a vida, porque amamos a los hermanos. El que no ama a su hermano permanece en muerte.
- 1Juan 03:15** Todo aquel que odia a su hermano es homicida y sabéis que ningún homicida tiene vida eterna permanente en él.
- 1Juan 03:16** En esto hemos conocido el amor, en que él puso su vida por nosotros; también nosotros debemos poner nuestras vidas por los hermanos.
- 1Juan 03:17** Pero el que tiene bienes de este mundo y ve a su hermano tener necesidad y cierra contra él su corazón, ¿cómo mora el amor de Dios en él?
- 1Juan 03:18** Hijitos míos, no amemos de palabra ni de lengua, sino de hecho y en verdad.
- 1Juan 03:19** En esto conocemos que somos de la verdad, y aseguraremos nuestros corazones delante de él,
- 1Juan 03:20** pues si nuestro corazón nos reprende, mayor que nuestro corazón es Dios, y él sabe todas las cosas.
- 1Juan 03:21** Amados, si nuestro corazón no nos reprende, confianza tenemos en Dios;
- 1Juan 03:22** y cualquiera cosa que pidamos la recibiremos de él, porque guardamos sus mandamientos y hacemos las cosas que son agradables delante de él.
- 1Juan 03:23** Y éste es su mandamiento: que creamos en el nombre de su Hijo Jesucristo y nos amemos unos a otros como nos lo ha mandado.
- 1Juan 03:24** El que guarda sus mandamientos permanece en Dios, y Dios en él. Y en esto sabemos que él permanece en nosotros, por el Espíritu que nos ha dado.

LSG

Marc 04:01 Jésus se mit de nouveau à enseigner au bord de la mer. Une grande foule s'étant assemblée auprès de lui, il monta et s'assit dans une barque, sur la mer. Toute la foule était à terre sur le rivage.

Marc 04:02 Il leur enseigna beaucoup de choses en paraboles, et il leur dit dans son enseignement:

Marc 04:03 Écoutez. Un semeur sortit pour semer.

Marc 04:04 Comme il semait, une partie de la semence tomba le long du chemin: les oiseaux vinrent, et la mangèrent.

Marc 04:05 Une autre partie tomba dans un endroit pierreux, où elle n'avait pas beaucoup de terre; elle leva aussitôt, parce qu'elle ne trouva pas un sol profond;

Marc 04:06 mais, quand le soleil parut, elle fut brûlée et sécha, faute de racines.

Marc 04:07 Une autre partie tomba parmi les épines: les épines montèrent, et l'étouffèrent, et elle ne donna point de fruit.

Marc 04:08 Une autre partie tomba dans la bonne terre: elle donna du fruit qui montait et croissait, et elle rapporta trente, soixante, et cent pour un.

Marc 04:09 Puis il dit: Que celui qui a des oreilles pour entendre entende.

Marc 04:10 Lorsqu'il fut en particulier, ceux qui l'entouraient avec les douze l'interrogèrent sur les paraboles.

Marc 04:11 Il leur dit: C'est à vous qu'a été donné le mystère du royaume de Dieu; mais pour ceux qui sont dehors tout se passe en paraboles,

Marc 04:12 afin qu'en voyant ils voient et n'aperçoivent point, et qu'en entendant ils entendent et ne comprennent point, de peur qu'ils ne se convertissent, et que les péchés ne leur soient pardonnés.

Marc 04:13 Il leur dit encore: Vous ne comprenez pas cette parabole? Comment donc comprendrez-vous toutes les paraboles?

Marc 04:14 Le semeur sème la parole.

Marc 04:15 Les uns sont le long du chemin, où la parole est semée; quand ils l'ont entendue, aussitôt Satan vient et enlève la parole qui a été semée en eux.

Marc 04:16 Les autres, pareillement, reçoivent la semence dans les endroits pierreux; quand ils entendent la parole, ils la reçoivent d'abord avec joie;

Marc 04:17 mais ils n'ont pas de racine en eux-mêmes, ils manquent de persistance, et, dès que survient une tribulation ou une persécution à cause de la parole, ils y trouvent une occasion de chute.

Marc 04:18 D'autres reçoivent la semence parmi les épines; ce sont ceux qui entendent la parole,

Marc 04:19 mais en qui les soucis du siècle, la séduction des richesses et l'invasion des autres convoitises, étouffent la parole, et la rendent infructueuse.

Marc 04:20 D'autres reçoivent la semence dans la bonne terre; ce sont ceux qui entendent la parole, la reçoivent, et portent du fruit, trente, soixante, et cent pour un.

Marc 04:21 Il leur dit encore: Apporte-t-on la lampe pour la mettre sous le boisseau, ou sous le lit? N'est-ce pas pour la mettre sur le chandelier?

Marc 04:22 Car il n'est rien de caché qui ne doive être découvert, rien de secret qui ne doive être mis au jour.

Marc 04:23 Si quelqu'un a des oreilles pour entendre, qu'il entende.

Marc 04:24 Il leur dit encore: Prenez garde à ce que vous entendez. On vous mesurera avec la mesure dont vous vous serez servis, et on y ajoutera pour vous.

Marc 04:25 Car on donnera à celui qui a; mais à celui qui n'a pas on ôtera même ce qu'il a.

Marc 04:26 Il dit encore: Il en est du royaume de Dieu comme quand un homme jette de la semence en terre;

Marc 04:27 qu'il dorme ou qu'il veille, nuit et jour, la semence germe et croît sans qu'il sache comment.

Marc 04:28 La terre produit d'elle-même, d'abord l'herbe, puis l'épi, puis le grain tout formé dans l'épi;

Marc 04:29 et, dès que le fruit est mûr, on y met la faucille, car la moisson est là.

Marc 04:30 Il dit encore: A quoi comparerons-nous le royaume de Dieu, ou par quelle parabole le représenterons-nous?

Marc 04:31 Il est semblable à un grain de sénevé, qui, lorsqu'on le sème en terre, est la plus petite de toutes les semences qui sont sur la terre;

Marc 04:32 mais, lorsqu'il a été semé, il monte, devient plus grand que tous les légumes, et pousse de grandes branches, en sorte que les oiseaux du ciel peuvent habiter sous son ombre.

Marc 04:33 C'est par beaucoup de paraboles de ce genre qu'il leur annonçait la parole, selon qu'ils étaient capables de l'entendre.

Marc 04:34 Il ne leur parlait point sans parabole; mais, en particulier, il expliquait tout à ses disciples.

Marc 04:35 Ce même jour, sur le soir, Jésus leur dit: Passons à l'autre bord.

Marc 04:36 Après avoir renvoyé la foule, ils l'emmenèrent dans la barque où il se trouvait; il y avait aussi d'autres barques avec lui.

Marc 04:37 Il s'éleva un grand tourbillon, et les flots se jetaient dans la barque, au point qu'elle se remplissait déjà.

Marc 04:38 Et lui, il dormait à la poupe sur le coussin. Ils le réveillèrent, et lui dirent: Maître, ne t'inquiètes-tu pas de ce que nous périssons?

Marc 04:39 S'étant réveillé, il menaça le vent, et dit à la mer: Silence! tais-toi! Et le vent cessa, et il y eut un grand calme.

Marc 04:40 Puis il leur dit: Pourquoi avez-vous ainsi peur? Comment n'avez-vous point de foi?

Marc 04:41 Ils furent saisis d'une grande frayeur, et ils se dirent les uns aux autres: Quel est donc celui-ci, à qui obéissent même le vent et la mer?

Marc 05:01 Ils arrivèrent à l'autre bord de la mer, dans le pays des Gadaréniens.

Marc 05:02 Aussitôt que Jésus fut hors de la barque, il vint au-devant de lui un homme, sortant des sépulcres, et possédé d'un esprit impur.

Marc 05:03 Cet homme avait sa demeure dans les sépulcres, et personne ne pouvait plus le lier, même avec une chaîne.

Marc 05:04 Car souvent il avait eu les fers aux pieds et avait été lié de chaînes, mais il avait rompu les chaînes et brisé les fers, et personne n'avait la force de le dompter.

Marc 05:05 Il était sans cesse, nuit et jour, dans les sépulcres et sur les montagnes, criant, et se meurtrissant avec des pierres.

Marc 05:06 Ayant vu Jésus de loin, il accourut, se prosterna devant lui,

Marc 05:07 et s'écria d'une voix forte: Qu'y a-t-il entre moi et toi, Jésus, Fils du Dieu Très Haut? Je t'en conjure au nom de Dieu, ne me tourmente pas.

Marc 05:08 Car Jésus lui disait: Sors de cet homme, esprit impur!

Marc 05:09 Et, il lui demanda: Quel est ton nom? Légion est mon nom, lui répondit-il, car nous sommes plusieurs.

Marc 05:10 Et il le pria instamment de ne pas les envoyer hors du pays.

Marc 05:11 Il y avait là, vers la montagne, un grand troupeau de pourceaux qui paissaient.

Marc 05:12 Et les démons le prièrent, disant: Envoie-nous dans ces pourceaux, afin que nous entrions en eux.

Marc 05:13 Il le leur permit. Et les esprits impurs sortirent, entrèrent dans les pourceaux, et le troupeau se précipita des pentes escarpées dans la mer: il y en avait environ deux mille, et ils se noyèrent dans la mer.

Marc 05:14 Ceux qui les faisaient paître s'enfuirent, et répandirent la nouvelle dans la ville et dans les campagnes. Les gens allèrent voir ce qui était arrivé.

Marc 05:15 Ils vinrent auprès de Jésus, et ils virent le démoniaque, celui qui avait eu la légion, assis, vêtu, et dans son bon sens; et ils furent saisis de frayeur.

Marc 05:16 Ceux qui avaient vu ce qui s'était passé leur racontèrent ce qui était arrivé au démoniaque et aux pourceaux.

Marc 05:17 Alors ils se mirent à supplier Jésus de quitter leur territoire.

Marc 05:18 Comme il montait dans la barque, celui qui avait été démoniaque lui demanda la permission de rester avec lui.

Marc 05:19 Jésus ne le lui permit pas, mais il lui dit: Va dans ta maison, vers les tiens, et raconte-leur tout ce que le Seigneur t'a fait, et comment il a eu pitié de toi.

Marc 05:20 Il s'en alla, et se mit à publier dans la Décapole tout ce que Jésus avait fait pour lui. Et tous furent dans l'étonnement.

Marc 05:21 Jésus dans la barque regagna l'autre rive, où une grande foule s'assembla près de lui. Il était au bord de la mer.

Marc 05:22 Alors vint un des chefs de la synagogue, nommé Jaïrus, qui, l'ayant aperçu, se jeta à ses pieds,

Marc 05:23 et lui adressa cette instante prière: Ma petite fille est à l'extrémité, viens, impose-lui les mains, afin qu'elle soit sauvée et qu'elle vive.

Marc 05:24 Jésus s'en alla avec lui. Et une grande foule le suivait et le pressait.

Marc 05:25 Or, il y avait une femme atteinte d'une perte de sang depuis douze ans.

Marc 05:26 Elle avait beaucoup souffert entre les mains de plusieurs médecins, elle avait dépensé tout ce qu'elle possédait, et elle n'avait éprouvé aucun soulagement, mais était allée plutôt en empirant.

Marc 05:27 Ayant entendu parler de Jésus, elle vint dans la foule par derrière, et toucha son vêtement.

Marc 05:28 Car elle disait: Si je puis seulement toucher ses vêtements, je serai guérie.

Marc 05:29 Au même instant la perte de sang s'arrêta, et elle sentit dans son corps qu'elle était guérie de son mal.

Marc 05:30 Jésus connut aussitôt en lui-même qu'une force était sortie de lui; et, se retournant au milieu de la foule, il dit: Qui a touché mes vêtements?

Marc 05:31 Ses disciples lui dirent: Tu vois la foule qui te presse, et tu dis: Qui m'a touché?

Marc 05:32 Et il regardait autour de lui, pour voir celle qui avait fait cela.

Marc 05:33 La femme, effrayée et tremblante, sachant ce qui s'était passé en elle, vint se jeter à ses pieds, et lui dit toute la vérité.

Marc 05:34 Mais Jésus lui dit: Ma fille, ta foi t'a sauvée; va en paix, et sois guérie de ton mal.

Marc 05:35 Comme il parlait encore, survinrent de chez le chef de la synagogue des gens qui dirent: Ta fille est morte; pourquoi importuner davantage le maître?

Marc 05:36 Mais Jésus, sans tenir compte de ces paroles, dit au chef de la synagogue: Ne crains pas, crois seulement.

Marc 05:37 Et il ne permit à personne de l'accompagner, si ce n'est à Pierre, à Jacques, et à Jean, frère de Jacques.

Marc 05:38 Ils arrivèrent à la maison du chef de la synagogue, où Jésus vit une foule bruyante et des gens qui pleuraient et poussaient de grands cris.

Marc 05:39 Il entra, et leur dit: Pourquoi faites-vous du bruit, et pourquoi pleurez-vous? L'enfant n'est pas morte, mais elle dort.

Marc 05:40 Et ils se moquaient de lui. Alors, ayant fait sortir tout le monde, il prit avec lui le père et la mère de l'enfant, et ceux qui l'avaient accompagné, et il entra là où était l'enfant.

Marc 05:41 Il la saisit par la main, et lui dit: Talitha koumi, ce qui signifie: Jeune fille, lève-toi, je te le dis.

Marc 05:42 Aussitôt la jeune fille se leva, et se mit à marcher; car elle avait douze ans. Et ils furent dans un grand étonnement.

Marc 05:43 Jésus leur adressa de fortes recommandations, pour que personne ne sût la chose; et il dit qu'on donnât à manger à la jeune fille.

Marc 06:01 Jésus partit de là, et se rendit dans sa patrie. Ses disciples le suivirent.

Marc 06:02 Quand le sabbat fut venu, il se mit à enseigner dans la synagogue. Beaucoup de gens qui l'entendirent étaient étonnés et disaient: D'où lui viennent ces choses? Quelle est cette sagesse qui lui a été donnée, et comment de tels miracles se font-ils par ses mains?

Marc 06:03 N'est-ce pas le charpentier, le fils de Marie, le frère de Jacques, de Joses, de Jude et de Simon? et ses soeurs ne sont-elles pas ici parmi nous? Et il était pour eux une occasion de chute.

Marc 06:04 Mais Jésus leur dit: Un prophète n'est méprisé que dans sa patrie, parmi ses parents, et dans sa maison.

Marc 06:05 Il ne put faire là aucun miracle, si ce n'est qu'il imposa les mains à quelques malades et les guérit.

Marc 06:06 Et il s'étonnait de leur incrédulité. Jésus parcourait les villages d'alentour, en enseignant.

Marc 06:07 Alors il appela les douze, et il commença à les envoyer deux à deux, en leur donnant pouvoir sur les esprits impurs.

Marc 06:08 Il leur prescrivit de ne rien prendre pour le voyage, si ce n'est un bâton; de n'avoir ni pain, ni sac, ni monnaie dans la ceinture;

Marc 06:09 de chausser des sandales, et de ne pas revêtir deux tuniques.

Marc 06:10 Puis il leur dit: Dans quelque maison que vous entriez, restez-y jusqu'à ce que vous partiez de ce lieu.

Marc 06:11 Et, s'il y a quelque part des gens qui ne vous reçoivent ni ne vous écoutent, retirez-vous de là, et secouez la poussière de vos pieds, afin que cela leur serve de témoignage.

Marc 06:12 Ils partirent, et ils prêchèrent la repentance.

Marc 06:13 Ils chassaient beaucoup de démons, et ils oignaient d'huile beaucoup de malades et les guérissaient.

Marc 06:14 Le roi Hérode entendit parler de Jésus, dont le nom était devenu célèbre, et il dit: Jean Baptiste est ressuscité des morts, et c'est pour cela qu'il se fait par lui des miracles.

Marc 06:15 D'autres disaient: C'est Élie. Et d'autres disaient: C'est un prophète comme l'un des prophètes.

Marc 06:16 Mais Hérode, en apprenant cela, disait: Ce Jean que j'ai fait décapiter, c'est lui qui est ressuscité.

Marc 06:17 Car Hérode lui-même avait fait arrêter Jean, et l'avait fait lier en prison, à cause d'Hérodias, femme de Philippe, son frère, parce qu'il l'avait épousée,

Marc 06:18 et que Jean lui disait: Il ne t'est pas permis d'avoir la femme de ton frère.

Marc 06:19 Hérodias était irritée contre Jean, et voulait le faire mourir.

Marc 06:20 Mais elle ne le pouvait; car Hérode craignait Jean, le connaissant pour un homme juste et saint; il le protégeait, et, après l'avoir entendu, il était souvent perplexe, et l'écoutait avec plaisir.

Marc 06:21 Cependant, un jour propice arriva, lorsque Hérode, à l'anniversaire de sa naissance, donna un festin à ses grands, aux chefs militaires et aux principaux de la Galilée.

Marc 06:22 La fille d'Hérodias entra dans la salle; elle dansa, et plut à Hérode et à ses convives. Le roi dit à la jeune fille: Demande-moi ce que tu voudras, et je te le donnerai.

Marc 06:23 Il ajouta avec serment: Ce que tu me demanderas, je te le donnerai, fût-ce la moitié de mon royaume.

Marc 06:24 Étant sortie, elle dit à sa mère: Que demanderais-je? Et sa mère répondit: La tête de Jean Baptiste.

Marc 06:25 Elle s'empressa de rentrer aussitôt vers le roi, et lui fit cette demande: Je veux que tu me donnes à l'instant, sur un plat, la tête de Jean Baptiste.

Marc 06:26 Le roi fut attristé; mais, à cause de ses serments et des convives, il ne voulut pas lui faire un refus.

Marc 06:27 Il envoya sur-le-champ un garde, avec ordre d'apporter la tête de Jean Baptiste.

Marc 06:28 Le garde alla décapiter Jean dans la prison, et apporta la tête sur un plat. Il la donna à la jeune fille, et la jeune fille la donna à sa mère.

Marc 06:29 Les disciples de Jean, ayant appris cela, vinrent prendre son corps, et le mirent dans un sépulcre.

Marc 06:30 Les apôtres, s'étant rassemblés auprès de Jésus, lui racontèrent tout ce qu'ils avaient fait et tout ce qu'ils avaient enseigné.

Marc 06:31 Jésus leur dit: Venez à l'écart dans un lieu désert, et reposez-vous un peu. Car il y avait beaucoup d'allants et de venants, et ils n'avaient même pas le temps de manger.

Marc 06:32 Ils partirent donc dans une barque, pour aller à l'écart dans un lieu désert.

Marc 06:33 Beaucoup de gens les virent s'en aller et les reconnurent, et de toutes les villes on accourut à pied et on les devança au lieu où ils se rendaient.

Marc 06:34 Quand il sortit de la barque, Jésus vit une grande foule, et fut ému de compassion pour eux, parce qu'ils étaient comme des brebis qui n'ont point de berger; et il se mit à leur enseigner beaucoup de choses.

Marc 06:35 Comme l'heure était déjà avancée, ses disciples s'approchèrent de lui, et dirent: Ce lieu est désert, et l'heure est déjà avancée;

Marc 06:36 renvoie-les, afin qu'ils aillent dans les campagnes et dans les villages des environs, pour s'acheter de quoi manger.

Marc 06:37 Jésus leur répondit: Donnez-leur vous-mêmes à manger. Mais ils lui dirent: Irions-nous acheter des pains pour deux cents deniers, et leur donnerions-nous à manger?

Marc 06:38 Et il leur dit: Combien avez-vous de pains? Allez voir. Ils s'en assurèrent, et répondirent: Cinq, et deux poissons.

Marc 06:39 Alors il leur commanda de les faire tous asseoir par groupes sur l'herbe verte,

Marc 06:40 et ils s'assirent par rangées de cent et de cinquante.

Marc 06:41 Il prit les cinq pains et les deux poissons et, levant les yeux vers le ciel, il rendit grâces. Puis, il rompit les pains, et les donna aux disciples, afin qu'ils les distribuassent à la foule. Il partagea aussi les deux poissons entre tous.

Marc 06:42 Tous mangèrent et furent rassasiés,

Marc 06:43 et l'on emporta douze paniers pleins de morceaux de pain et de ce qui restait des poissons.

Marc 06:44 Ceux qui avaient mangé les pains étaient cinq mille hommes.

Marc 06:45 Aussitôt après, il obligea ses disciples à monter dans la barque et à passer avant lui de l'autre côté, vers Betsaïda, pendant que lui-même renverrait la foule.

Marc 06:46 Quand il l'eut renvoyée, il s'en alla sur la montagne, pour prier.

Marc 06:47 Le soir étant venu, la barque était au milieu de la mer, et Jésus était seul à terre.

Marc 06:48 Il vit qu'ils avaient beaucoup de peine à ramer; car le vent leur était contraire. A la quatrième veille de la nuit environ, il alla vers eux, marchant sur la mer, et il voulait les dépasser.

Marc 06:49 Quand ils le virent marcher sur la mer, ils crurent que c'étaient un fantôme, et ils poussèrent des cris;

Marc 06:50 car ils le voyaient tous, et ils étaient troublés. Aussitôt Jésus leur parla, et leur dit: Rassurez-vous, c'est moi, n'ayez pas peur!

Marc 06:51 Puis il monta vers eux dans la barque, et le vent cessa. Ils furent en eux-même tout stupéfaits et remplis d'étonnement;

Marc 06:52 car ils n'avaient pas compris le miracle des pains, parce que leur coeur était endurci.

Marc 06:53 Après avoir traversé la mer, ils vinrent dans le pays de Génésareth, et ils abordèrent.

Marc 06:54 Quand ils furent sortis de la barque, les gens, ayant aussitôt reconnu Jésus,

Marc 06:55 parcoururent tous les environs, et l'on se mit à apporter les malades sur des lits, partout où l'on apprenait qu'il était.

Marc 06:56 En quelque lieu qu'il arrivât, dans les villages, dans les villes ou dans les campagnes, on mettait les malades sur les places publiques, et on le priait de leur permettre seulement de toucher le bord de son vêtement. Et tous ceux qui le touchaient étaient guéris.

1Jean 03:01 Voyez quel amour le Père nous a témoigné, pour que nous soyons appelés enfants de Dieu! Et nous le sommes. Si le monde ne nous connaît pas, c'est qu'il ne l'a pas connu.

1Jean 03:02 Bien-aimés, nous sommes maintenant enfants de Dieu, et ce que nous serons n'a pas encore été manifesté; mais nous savons que, lorsque cela sera manifesté, nous serons semblables à lui, parce que nous le verrons tel qu'il est.

1Jean 03:03 Quiconque a cette espérance en lui se purifie, comme lui-même est pur.

1Jean 03:04 Quiconque pèche transgresse la loi, et le péché est la transgression de la loi.

1Jean 03:05 Or, vous le savez, Jésus a paru pour ôter les péchés, et il n'y a point en lui de péché.

1Jean 03:06 Quiconque demeure en lui ne pèche point; quiconque pèche ne l'a pas vu, et ne l'a pas connu.

1Jean 03:07 Petits enfants, que personne ne vous séduise. Celui qui pratique la justice est juste, comme lui-même est juste.

1Jean 03:08 Celui qui pèche est du diable, car le diable pèche dès le commencement. Le Fils de Dieu a paru afin de détruire les oeuvres du diable.

- 1Jean 03:09** Quiconque est né de Dieu ne pratique pas le péché, parce que la semence de Dieu demeure en lui; et il ne peut pécher, parce qu'il est né de Dieu.
- 1Jean 03:10** C'est par là que se font reconnaître les enfants de Dieu et les enfants du diable. Quiconque ne pratique pas la justice n'est pas de Dieu, non plus que celui qui n'aime pas son frère.
- 1Jean 03:11** Car ce qui vous a été annoncé et ce que vous avez entendu dès le commencement, c'est que nous devons nous aimer les uns les autres,
- 1Jean 03:12** et ne pas ressembler à Caïn, qui était du malin, et qui tua son frère. Et pourquoi le tua-t-il? parce que ses oeuvres étaient mauvaises, et que celles de son frère étaient justes.
- 1Jean 03:13** Ne vous étonnez pas, frères, si le monde vous hait.
- 1Jean 03:14** Nous savons que nous sommes passés de la mort à la vie, parce que nous aimons les frères. Celui qui n'aime pas demeure dans la mort.
- 1Jean 03:15** Quiconque hait son frère est un meurtrier, et vous savez qu'aucun meurtrier n'a la vie éternelle demeurant en lui.
- 1Jean 03:16** Nous avons connu l'amour, en ce qu'il a donné sa vie pour nous; nous aussi, nous devons donner notre vie pour les frères.
- 1Jean 03:17** Si quelqu'un possède les biens du monde, et que, voyant son frère dans le besoin, il lui ferme ses entrailles, comment l'amour de Dieu demeure-t-il en lui?
- 1Jean 03:18** Petits enfants, n'aimons pas en paroles et avec la langue, mais en actions et avec vérité.
- 1Jean 03:19** Par là nous connaissons que nous sommes de la vérité, et nous rassurerons nos coeurs devant lui;
- 1Jean 03:20** car si notre coeur nous condamne, Dieu est plus grand que notre coeur, et il connaît toutes choses.
- 1Jean 03:21** Bien-aimés, si notre coeur ne nous condamne pas, nous avons de l'assurance devant Dieu.
- 1Jean 03:22** Quoi que ce soit que nous demandions, nous le recevons de lui, parce que nous gardons ses commandements et que nous faisons ce qui lui est agréable.
- 1Jean 03:23** Et c'est ici son commandement: que nous croyions au nom de son Fils Jésus Christ, et que nous nous aimions les uns les autres, selon le commandement qu'il nous a donné.
- 1Jean 03:24** Celui qui garde ses commandements demeure en Dieu, et Dieu en lui; et nous connaissons qu'il demeure en nous par l'Esprit qu'il nous a donné.

Textus Receptus Stephanus 1550

Mark 04:01 και παλιν ηρξατο διδασκειν παρα την θαλασσαν και συνηχθη προς αυτον οχλος πολυς ωστε αυτον εμβαντα εις το πλοιον καθησθαι εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ην

Mark 04:02 και εδιδασκεν αυτους εν παραβολαις πολλα και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

Mark 04:03 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπειρων του σπειραι

Mark 04:04 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσεν παρα την οδον και ηλθεν τα πετεινα του ουρανου και κατεφαγεν αυτο

Mark 04:05 αλλο δε επεσεν επι το πετρωδες οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθεως εξανετειλεν δια το μη εχειν βαθος γης

Mark 04:06 ηλιου δε ανατειλαντος εκαυματισθη και δια το μη εχειν ριζαν εξηρανθη

Mark 04:07 και αλλο επεσεν εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

Mark 04:08 και αλλο επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανοντα και εφερεν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον

Mark 04:09 και ελεγεν αυτοις ο εχων ωτα ακουειν ακουετω

Mark 04:10 οτε δε εγενετο καταμονας ηρωτησαν αυτον οι περι αυτον συν τοις δωδεκα την παραβολην

Mark 04:11 και ελεγεν αυτοις υμιν δεδοται γνωναι το μυστηριον της βασιλειας του θεου εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις τα παντα γινεται

Mark 04:12 ινα βλεποντες βλεπωσιν και μη ιδωσιν και ακουοντες ακουωσιν και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις τα αμαρτηματα

Mark 04:13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθε

Mark 04:14 ο σπειρων τον λογον σπειρει

Mark 04:15 ουτοι δε εισιν οι παρα την οδον οπου σπειρεται ο λογος και οταν ακουωσιν ευθεως ερχεται ο σατανας και αιρει τον λογον τον εσπαρμενον εν ταις καρδιαις αυτων

Mark 04:16 και ουτοι εισιν ομοιως οι επι τα πετρωδη σπειρομενοι οι οταν ακουωσιν τον λογον ευθεως μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον

Mark 04:17 και ουκ εχουσιν ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι εισιν ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθεως σκανδαλιζονται

Mark 04:18 και ουτοι εισιν οι εις τας ακανθας σπειρομενοι ουτοι εισιν οι τον λογον ακουοντες

Mark 04:19 και αι μεριμναι του αιωνος τουτου και η απατη του πλουτου και αι περι τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι συμπνιγουσιν τον λογον και ακαρπος γινεται

- Mark 04:20** και ουτοι εισιν οι επι την γην την καλην σπαρεντες οιτινες ακουουσιν τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουν εν τριακοντα και εν εξηκοντα και εν εκατον
- Mark 04:21** και ελεγεν αυτοις μητι ο λυχνος ερχεται ινα υπο τον μοδιον τεθη η υπο την κλινην ουχ ινα επι την λυχνιαν επιτεθη
- Mark 04:22** ου γαρ εστιν τι κρυπτον ο εαν μη φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ ινα εις φανερον ελθη
- Mark 04:23** ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω
- Mark 04:24** και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετρειτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν τοις ακουουσιν
- Mark 04:25** ος γαρ αν εχη δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου
- Mark 04:26** και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θεου ως εαν ανθρωπος βαλη τον σπορον επι της γης
- Mark 04:27** και καθευδη και εγειρηται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος
- Mark 04:28** αυτοματη γαρ η γη καρποφορει πρωτον χορτον ειτα σταχυν ειτα πληρη σιτον εν τω σταχυι
- Mark 04:29** οταν δε παραδω ο καρπος ευθεως αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος
- Mark 04:30** και ελεγεν τινι ομοιωσωμεν την βασιλειαν του θεου η εν ποια παραβολη παραβαλωμεν αυτην
- Mark 04:31** ως κοκκω σιναπεως ος οταν σπαρη επι της γης μικροτερος παντων των σπερματων εστιν των επι της γης
- Mark 04:32** και οταν σπαρη αναβαινει και γινεται παντων των λαχανων μειζων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι υπο την σκιαν αυτου τα πετεινα του ουρανου κατασκηνουν
- Mark 04:33** και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις τον λογον καθώς ηδυναντο ακουειν
- Mark 04:34** χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ιδιαν δε τοις μαθηταις αυτου επελυνεν παντα
- Mark 04:35** και λεγει αυτοις εν εκεινη τη ημερα οφιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν
- Mark 04:36** και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα δε πλοιαρια ην μετ αυτου
- Mark 04:37** και γινεται λαιλαψ ανεμου μεγαλη τα δε κυματα επεβαλλεν εις το πλοιον ωστε αυτο ηδη γεμιζεσθαι
- Mark 04:38** και ην αυτος επι τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων και διεγειρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελει σοι οτι απολλυμεθα
- Mark 04:39** και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα πεφιμωσο και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

- Mark 04:40** και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουτως πως ουκ εχετε πιστιν
- Mark 04:41** και εφοβηθησαν φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα υπακουουσιν αυτω
- Mark 05:01** και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γαδαρηνων
- Mark 05:02** και εξελθοντι αυτω εκ του πλοιου ευθεως απηνητησεν αυτω εκ των μνημειων ανθρωπος εν πνευματι ακαθαρτω
- Mark 05:03** ος την κατοικησιν ειχεν εν τοις μνημειοις και ουτε αλυσεσιν ουδεις ηδυνατο αυτον δησαι
- Mark 05:04** δια το αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσιν δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσεις και τας πεδας συντετριφθαι και ουδεις αυτον ισχυεν δαμασαι
- Mark 05:05** και διαπαντος νυκτος και ημερας εν τοις ορεσιν και εν τοις μνημασιν ην κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις
- Mark 05:06** ιδων δε τον ιησουν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω
- Mark 05:07** και κραξας φωνη μεγαλη ειπεν τι εμοι και σοι ιησου υιε του θεου του υψιστου ορκιζω σε τον θεον μη με βασανισης
- Mark 05:08** ελεγεν γαρ αυτω εξελθε το πνευμα το ακαθαρτον εκ του ανθρωπου
- Mark 05:09** και επηρωτα αυτον τι σοι ονομα και απεκριθη λεγων λεγεων ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν
- Mark 05:10** και παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη αυτους αποστειλη εξω της χωρας
- Mark 05:11** ην δε εκει προς τα ορη αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη
- Mark 05:12** και παρεκαλεσαν αυτον παντες οι δαιμονες λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν
- Mark 05:13** και επετρεψεν αυτοις ευθεως ο ιησους και εξελθοντα τα πνευματα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσαν ησαν δε ως δισχιλιοι και επνιγοντο εν τη θαλασση
- Mark 05:14** οι δε βοσκοντες τους χοιρους εφυγον και ανηγγειλαν εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθον ιδειν τι εστιν το γεγονος
- Mark 05:15** και ερχονται προς τον ιησουν και θεωρουσιν τον δαιμονιζομενον καθημενον και ιματισμενον και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγεωνα και εφοβηθησαν
- Mark 05:16** και διηγησαντο αυτοις οι ιδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων
- Mark 05:17** και ηρξαντο παρακαλειν αυτον απελθειν απο των οριων αυτων
- Mark 05:18** και εμβαντος αυτου εις το πλοιον παρεκαλει αυτον ο δαιμονισθεις ινα η μετ αυτου
- Mark 05:19** ο δε ιησους ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω υπαγε εις τον οικον σου προς τους σους και αναγγειλον αυτοις οσα σοι ο κυριος εποιησεν και ηλεησεν σε
- Mark 05:20** και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσειν εν τη δεκαπολει οσα εποιησεν αυτω ο ιησους και παντες εθαυμαζον

Mark 05:21 και διαπερασαντος του ιησου εν τω πλοιω παλιν εις το περαν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτον και ην παρα την θαλασσαν

Mark 05:22 και ιδου ερχεται εις των αρχισυναγωγων ονοματι ιαειρος και ιδων αυτον πιπτει προς τους ποδας αυτου

Mark 05:23 και παρεκαλει αυτον πολλα λεγων οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ινα ελθων επιθης αυτη τας χειρας οπως σωθη και ζησεται

Mark 05:24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθει αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον

Mark 05:25 και γυνη τις ουσα εν ρυσει αιματος ετη δωδεκα

Mark 05:26 και πολλα παθουσα υπο πολλων ιατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης παντα και μηδεν ωφεληθεισα αλλα μαλλον εις το χειρον ελθουσα

Mark 05:27 ακουσασα περι του ιησου ελθουσα εν τω οχλω οπισθεν ηψατο του ιματιου αυτου

Mark 05:28 ελεγεν γαρ οτι καν των ιματιων αυτου αψωμαι σωθησομαι

Mark 05:29 και ευθεως εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ιαται απο της μαστιγος

Mark 05:30 και ευθεως ο ιησους επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσας επιστραφεις εν τω οχλω ελεγεν τις μου ηψατο των ιματιων

Mark 05:31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλον συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο

Mark 05:32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

Mark 05:33 η δε γυνη φοβηθεισα και τρεμουσα ειδυια ο γεγονεν επ αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθειαν

Mark 05:34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ειρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου

Mark 05:35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχισυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανεν τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

Mark 05:36 ο δε ιησους ευθεως ακουσας τον λογον λαλουμενον λεγει τω αρχισυναγωγη μη φοβου μονον πιστευε

Mark 05:37 και ουκ αφηκεν ουδενα αυτω συνακολουθησαι ει μη πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

Mark 05:38 και ερχεται εις τον οικον του αρχισυναγωγου και θεωρει θορυβον κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα

Mark 05:39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδει

Mark 05:40 και κατεγελων αυτου ο δε εκβαλων απαντας παραλαμβανει τον πατερα του παιδιου και την μητερα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον ανακειμενον

Mark 05:41 και κρατησας της χειρος του παιδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμι ο εστιν μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειραι

Mark 05:42 και ευθεως ανεστη το κορασιον και περιεπατει ην γαρ ετων δωδεκα και εξεστησαν εκστασει μεγαλη

Mark 05:43 και διεστειλατο αυτοις πολλα ινα μηδεις γνω τουτο και ειπεν δοθηναι αυτη φαγειν

Mark 06:01 και εξηλθεν εκειθεν και ηλθεν εις την πατριδα αυτου και ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

Mark 06:02 και γενομενου σαββατου ηρξατο εν τη συναγωγη διδασκειν και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα και τις η σοφια η δοθαισα αυτω οτι και δυναμεις τοιαυται δια των χειρων αυτου γινονται

Mark 06:03 ουκ ουτος εστιν ο τεκτων ο υιος μαριας αδελφος δε ιακωβου και ιωση και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

Mark 06:04 ελεγεν δε αυτοις ο ιησους οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι αυτου και εν τοις συγγενεσιν και εν τη οικια αυτου

Mark 06:05 και ουκ ηδυνατο εκει ουδεμιαν δυναμιν ποιησαι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθεις τας χειρας εθεραπευσεν

Mark 06:06 και εθαυμαζεν δια την απιστιαν αυτων και περιηγεν τας κωμας κυκλω διδασκων

Mark 06:07 και προσκαλειται τους δωδεκα και ηρξατο αυτους αποστελλειν δυο δυο και εδιδου αυτοις εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων

Mark 06:08 και παρηγγειλεν αυτοις ινα μηδεν αιρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη πηραν μη αρτον μη εις την ζωνην χαλκον

Mark 06:09 αλλ υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσησθε δυο χιτωνας

Mark 06:10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μενετε εως αν εξελθητε εκειθεν

Mark 06:11 και οσοι αν μη δεξωνται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις αμην λεγω υμιν ανεκτοτερον εσται σοδομοις η γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πολει εκεινη

Mark 06:12 και εξελθοντες εκηρυσσον ινα μετανοησωσιν

Mark 06:13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον και ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον

Mark 06:14 και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ιωαννης ο βαπτιζων εκ νεκρων ηγερθη και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμεις εν αυτω

Mark 06:15 αλλοι ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε ελεγον οτι προφητης εστιν η ως εις των προφητων

Mark 06:16 ακουσας δε ο ηρωδης ειπεν οτι ον εγω απεκεφαλισα ιωαννην ουτος εστιν αυτος ηγερθη εκ νεκρων

Mark 06:17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστειλας εκρατησεν τον ιωαννην και εδησεν αυτον εν τη φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτην εγαμησεν

Mark 06:18 ελεγεν γαρ ο ιωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχειν την
γυναικα του αδελφου σου

Mark 06:19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτειναι και ουκ
ηδυνατο

Mark 06:20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ιωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιον και
αγιον και συνετηρει αυτον και ακουσας αυτου πολλα εποιει και ηδεως αυτου
ηκουεν

Mark 06:21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου
δειπνον εποιει τοις μεγιστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις
πρωτοις της γαλιλαιας

Mark 06:22 και εισελθουσης της θυγατρος αυτης της ηρωδιαδος και ορχησαμενης
και αρεσασης τω ηρωδη και τοις συνανακειμενοις ειπεν ο βασιλευς τω
κορασιω αιτησον με ο εαν θελης και δωσω σοι

Mark 06:23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν με αιτησης δωσω σοι εως ημισους της
βασιλειας μου

Mark 06:24 η δε εξελθουσα ειπεν τη μητρι αυτης τι αιτησομαι η δε ειπεν την
κεφαλην ιωαννου του βαπτιστου

Mark 06:25 και εισελθουσα ευθεως μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο
λεγουσα θελω ινα μοι δως εξ αυτης επι πινακι την κεφαλην ιωαννου του
βαπτιστου

Mark 06:26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους και τους
συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αυτην αθετησαι

Mark 06:27 και ευθεως αποστειλας ο βασιλευς σπεκουλατωρα επεταξεν ενεχθηναι
την κεφαλην αυτου

Mark 06:28 ο δε απελθων απεκεφαλισεν αυτον εν τη φυλακη και ηνεγκεν την
κεφαλην αυτου επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον
εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης

Mark 06:29 και ακουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και
εθηκαν αυτο εν τω μνημειω

Mark 06:30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιησουν και απηγγειλαν αυτω
παντα και οσα εποιησαν και οσα εδιδαξαν

Mark 06:31 και ειπεν αυτοις δευτε υμεις αυτοι κατ ιδιαν εις ερημον τοπον και
αναπαυσθε ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι υπαγοντες πολλοι και ουδε
φαγειν ηυκαιρουν

Mark 06:32 και απηλθον εις ερημον τοπον τω πλοιω κατ ιδιαν

Mark 06:33 και ειδον αυτους υπαγοντας οι οχλοι και επεγνωσαν αυτον πολλοι και
πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμον εκει και προηλθον αυτους και
συνηλθον προς αυτον

Mark 06:34 και εξελθων ειδεν ο ιησους πολυν οχλον και εσπλαγχνισθη επ αυτοις
οτι ησαν ως προβατα μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκειν αυτους πολλα

Mark 06:35 και ηδη ωρας πολλης γενομενης προσελθοντες αυτω οι μαθηται αυτου
λεγουσιν οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

Mark 06:36 απολυσον αυτους ινα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις αρτους τι γαρ φαγωσιν ουκ εχουσιν

Mark 06:37 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις δοτε αυτοις υμεις φαγειν και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν διακοσιων δηναριων αρτους και δωμεν αυτοις φαγειν

Mark 06:38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε υπαγετε και ιδετε και γνοντες λεγουσιν πεντε και δυο ιχθυας

Mark 06:39 και επεταξεν αυτοις ανακλιναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

Mark 06:40 και ανεπεσον πρασαι πρασαι ανα εκατον και ανα πεντηκοντα

Mark 06:41 και λαβων τους πεντε αρτους και τους δυο ιχθυας αναβλεψας εις τον ουρανον ευλογησεν και κατεκλασεν τους αρτους και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παραθωσιν αυτοις και τους δυο ιχθυας εμερισεν πασιν

Mark 06:42 και εφαγον παντες και εχορτασθησαν

Mark 06:43 και ηραν κλασματων δωδεκα κοφινους πληρεις και απο των ιχθυων

Mark 06:44 και ησαν οι φαγοντες τους αρτους ωσει πεντακισχιλιοι ανδρες

Mark 06:45 και ευθεως ηναγκασεν τους μαθητας αυτου εμβηναι εις το πλοιον και προαγειν εις το περαν προς βηθσαιδαν εως αυτος απολυση τον οχλον

Mark 06:46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι

Mark 06:47 και οφιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης

Mark 06:48 και ειδεν αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνειν ην γαρ ο ανεμος εναντιος αυτοις και περι τεταρτην φυλακην της νυκτος ερχεται προς αυτους περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθειν αυτους

Mark 06:49 οι δε ιδοντες αυτον περιπατουντα επι της θαλασσης εδοξαν φαντασμα ειναι και ανεκραξαν

Mark 06:50 παντες γαρ αυτον ειδον και εταραχθησαν και ευθεως ελαλησεν μετ αυτων και λεγει αυτοις θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

Mark 06:51 και ανεβη προς αυτους εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμος και λιαν εκ περισσου εν εαυτοις εξισταντο και εθαυμαζον

Mark 06:52 ου γαρ συνηκαν επι τοις αρτοις ην γαρ η καρδια αυτων πεπωρωμενη

Mark 06:53 και διαπερασαντες ηλθον επι την γην γενησαρετ και προσωρμισθησαν

Mark 06:54 και εξελθοντων αυτων εκ του πλοιου ευθεως επιγονοντες αυτον

Mark 06:55 περιδραμοντες ολην την περιχωρον εκεινην ηρξαντο επι τοις κραββατοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουον οτι εκει εστιν

Mark 06:56 και οπου αν εισεπορευετο εις κωμας η πολεις η αγρους εν ταις αγοραις ετιθουν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου αφωνται και οσοι αν ηπτοντο αυτου εσωζοντο

1John 03:01 ιδετε ποταπην αγαπην δεδωκεν ημιν ο πατηρ ινα τεκνα θεου κληθωμεν δια τουτο ο κοσμος ου γινωσκει ημας οτι ουκ εγνω αυτον

- 1John 03:02** αγαπητοι νυν τεκνα θεου εσμεν και ουπω εφανερωθη τι εσομεθα
οιδαμεν δε οτι εαν φανερωθη ομοιοι αυτω εσομεθα οτι οψομεθα αυτον καθως
εστιν
- 1John 03:03** και πας ο εχων την ελπιδα ταυτην επ αυτω αγνιζει εαυτον καθως
εκεινος αγνος εστιν
- 1John 03:04** πας ο ποιων την αμαρτιαν και την ανομιαν ποιει και η αμαρτια
εστιν η ανομια
- 1John 03:05** και οιδατε οτι εκεινος εφανερωθη ινα τας αμαρτίας ημων αρη και
αμαρτια εν αυτω ουκ εστιν
- 1John 03:06** πας ο εν αυτω μενων ουχ αμαρτανει πας ο αμαρτανων ουχ εωρακεν
αυτον ουδε εγνωκεν αυτον
- 1John 03:07** τεκνια μηδεις πλανατω υμας ο ποιων την δικαιοσυνην δικαιος εστιν
καθως εκεινος δικαιος εστιν
- 1John 03:08** ο ποιων την αμαρτιαν εκ του διαβολου εστιν οτι απ αρχης ο
διαβολος αμαρτανει εις τουτο εφανερωθη ο υιος του θεου ινα λυση τα εργα
του διαβολου
- 1John 03:09** πας ο γεγεννημενος εκ του θεου αμαρτιαν ου ποιει οτι σπερμα αυτου
εν αυτω μενει και ου δυναται αμαρτανειν οτι εκ του θεου γεγεννηται
- 1John 03:10** εν τουτω φανερα εστιν τα τεκνα του θεου και τα τεκνα του διαβολου
πας ο μη ποιων δικαιοσυνην ουκ εστιν εκ του θεου και ο μη αγαπων τον
αδελφον αυτου
- 1John 03:11** οτι αυτη εστιν η αγγελια ην ηκουσατε απ αρχης ινα αγαπωμεν
αλληλους
- 1John 03:12** ου καθως καιν εκ του πονηρου ην και εσφαξεν τον αδελφον αυτου και
χαριν τινος εσφαξεν αυτον οτι τα εργα αυτου πονηρα ην τα δε του αδελφου
αυτου δικαια
- 1John 03:13** μη θαυμαζετε αδελφοι μου ει μισει υμας ο κοσμος
- 1John 03:14** ημεις οιδαμεν οτι μεταβεβηκαμεν εκ του θανατου εις την ζωην οτι
αγαπωμεν τους αδελφους ο μη αγαπων τον αδελφον μενει εν τω θανατω
- 1John 03:15** πας ο μισων τον αδελφον αυτου ανθρωποκτονος εστιν και οιδατε οτι
πας ανθρωποκτονος ουκ εχει ζωην αιωνιον εν αυτω μενουσαν
- 1John 03:16** εν τουτω εγνωκαμεν την αγαπην οτι εκεινος υπερ ημων την ψυχην
αυτου εθηκεν και ημεις οφειλομεν υπερ των αδελφων τας ψυχας τιθεναι
- 1John 03:17** ος δ αν εχη τον βιον του κοσμου και θεωρη τον αδελφον αυτου
χρειαν εχοντα και κλειση τα σπλαγχνα αυτου απ αυτου πως η αγαπη του θεου
μενει εν αυτω
- 1John 03:18** τεκνια μου μη αγαπωμεν λογω μηδε γλωσση αλλ εργω και αληθεια
- 1John 03:19** και εν τουτω γινωσκομεν οτι εκ της αληθειας εσμεν και εμπροσθεν
αυτου πεισομεν τας καρδιας ημων
- 1John 03:20** οτι εαν καταγινωσκη ημων η καρδια οτι μειζων εστιν ο θεος της
καρδιας ημων και γινωσκει παντα

1John 03:21 αγαπητοι εαν η καρδια ημων μη καταγινωσκη ημων παρρησιαν εχομεν προς τον θεον

1John 03:22 και ο εαν αιτωμεν λαμβανομεν παρ αυτου οτι τας εντολας αυτου τηρουμεν και τα αρεστα ενωπιον αυτου ποιουμεν

1John 03:23 και αυτη εστιν η εντολη αυτου ινα πιστευσωμεν τω ονοματι του υιου αυτου ιησου χριστου και αγαπωμεν αλληλους καθως εδωκεν εντολην ημιν

1John 03:24 και ο τηρων τας εντολας αυτου εν αυτω μενει και αυτος εν αυτω και εν τουτω γινωσκομεν οτι μενει εν ημιν εκ του πνευματος ου ημιν εδωκεν